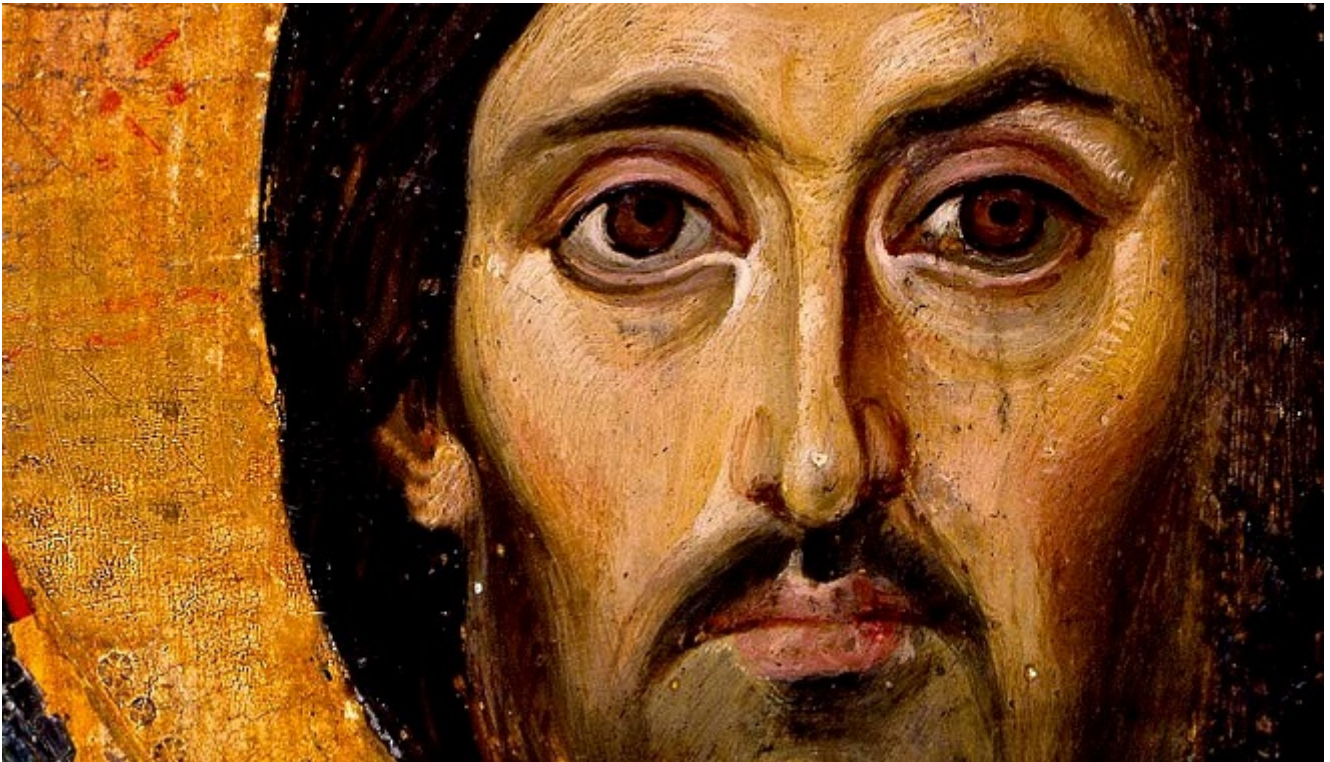

Η εμπιστοσύνη στον αρχηγό της πίστεως (Ματθ. 14,22)

[Ορθοδοξία](#) / [Ιερός Άμβων](#)

[Ιωάννης Καραβιδόπουλος, Ομότιμος Καθηγητής Ερμηνείας της Καινής Διαθήκης, Θεολογικής Σχολής Α.Π.Θ.](#)

Η διήγηση έχει σαν ιστορικό πυρήνα το βίωμα του κινδύνου που ένωσαν κάποτε οι μαθητές του Ιησού και της διασώσεως απ' αυτόν που τους πρόσφερε η παρουσία του διδασκάλου τους επάνω στην τρικυμισμένη θάλασσα. Συγκεκριμένα το γεγονός έγινε αμέσως μετά τον θαυματουργικό χορτασμό των πεντακισχιλίων, για τον οποίο έκανε λόγο η περικοπή της προηγούμενης Κυριακής. Πέρα όμως από το βίωμα αυτό που συγκλόνησε τους μαθητές, οι ευαγγελιστές διασώζουν το γεγονός, γιατί βλέπουν σε αυτό κάποιο βαθύτερο μήνυμα για την Εκκλησία.

Ο όχλος που ήταν μάρτυρας του πολλαπλασιασμού των άρτων βρίσκεται σε ένα παραλήρημα μεσσιανικού ενθουσιασμού, νομίζοντας ότι έφτασε η μεγάλη στιγμή της ικανοποίησης των αναγκών του. Ο Ιησούς, που γνωρίζει καλά ότι αυτός ο ενθουσιασμός μπορεί να σημάνει αποτυχία του πνευματικού έργου του, διώχνει τους μαθητές του με το πλοiάριο στο απέναντι μέρος της λίμνης Γεννησαρέτ κι ο

ίδιος αποσύρεται στο όρος για να προσευχηθεί. Όταν όμως αντιλαμβάνεται ότι οι μαθητές κινδυνεύουν από τον αντίθετο άνεμο και τις δυσμενείς καιρικές συνθήκες εμφανίζεται μπροστά τους και λέει: «θαρσείτε, εγώ ειμί· μη φοβείσθε». Η ενθαρρυντική αυτή φράση έκανε ασφαλώς μεγάλη αίσθηση στους φοβισμένους μαθητές. Κι αν την κατέγραψαν, είναι γιατί είδαν σε αυτή τη φράση μία υπόσχεση του Χριστού προς το σκάφος της Εκκλησίας του.

Αλήθεια, πόσες τρικυμίες και πόσους αντιθέτους άνεμους δεν συνάντησε η Εκκλησία στη διάρκεια της ιστορίας της μέχρι σήμερα! Όταν λείπει η πίστη και η εμπιστοσύνη στον Αρχηγό της, τότε κινδυνεύει να καταποντισθεί μέσα στη θάλασσα των συμβιβασμών, των υποχωρήσεων, της προδοσίας. Το επεισόδιο με τον πάντα αυθόρμητο και ορμητικό αλλά μερικές φορές ολιγόπιστο μαθητή, τον Πέτρο, αυτό ακριβώς θέλει να δείξει: Όσο έβλεπε ο μαθητής με εμπιστοσύνη το Χριστό, μπορούσε να βαδίζει πάνω στη θάλασσα· όταν όμως φοβήθηκε από τον άνεμο και σκέφτηκε τον ενδεχόμενο κίνδυνο -λογικό άλλωστε και πολύ δικαιολογημένο- άρχισε να βυθίζεται. Όσο δηλ. λιγότερο συνειδητοποιεί κανείς την παρουσία του Κυρίου δίπλα του, και όσο αμφιβάλλει για τη δύναμή του, τόσο περισσότερο είναι εκτεθειμένος στο φόβο και στον κίνδυνο. Αλλ' όταν με εμπιστοσύνη απευθύνεται στο Κύριο, δεν μένει χωρίς βοήθεια. Στο «Κύριε, σώσόν με» που πρόφερε ο Πέτρος έλαβε σαν απάντηση την άμεση βοήθεια. Στην πίστη δεν χωρούν πειραματισμοί και δοκιμές. Δεν χρειάζεται να περπατήσει κανείς πάνω

στη θάλασσα για να πιστέψει στο Χριστό, αλλ' αν πράγματι πιστεύει, μπορεί να προχωρεί με θάρρος πάνω στην τρικυμισμένη θάλασσα της ζωής, χωρίς να βυθίζεται και να χάνεται. Αυτός που είναι ο χορηγός της τροφής, αυτός που χορταίνει τους ανθρώπους με τον άρτο της ζωής, είναι και Κύριος του θανάτου.

Η διήγησή μας με την αναφορά σ' ένα βίωμα των μαθητών και ιδίως του Πέτρου, υπογραμμίζει την ακόλουθη αλήθεια: Η πίστη στον Αρχηγό της πίστεως είναι απαραίτητο εφόδιο γι' αυτούς που βρίσκονται στο σκάφος της Εκκλησίας που πλέει μέσα στην τρικυμία του κόσμου. Όποιος επηρεάζεται από τους άνεμους και αφήνει τον εαυτό του εκτεθειμένο σ' αυτούς κινδυνεύει να καταποντισθεί. Ας γνωρίζει όμως ότι στη κραυγή «Κύριε, σώσόν με» θα έλθει άμεσος βοηθός ο νικητής των αντίθεων δυνάμεων Υιός του Θεού.

Στο «θαρσείτε, εγώ ειμι μη φοβείσθε» της περικοπής μας πρέπει να αναγνωρίσουμε τη ρητή υπόσχεση του Κυρίου στα μέλη της Εκκλησίας του ότι μέσα στις ταραχές της ζωής, στους διωγμούς, στις θλίψεις, στους αντίθετους ανέμους και, στα υπόλοιπα εμπόδια Εκείνος θα βρίσκεται δίπλα τους, σύμφωνα άλλωστε με τη διαβεβαίωσή του με την οποία τελειώνει το ευαγγέλιο του Ματθαίου: «Ιδού εγώ μεθ' υμών ειμί πάσας τας ημέρας έως της συντέλειας του αιώνος».

Πηγή: www.agiazoni.gr

<https://bit.ly/3AdFJyj>